

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214166
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312214166.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III., zo dňa 20. novembra 2013, č.k. 7C 151/2012-108, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením, s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b/ vety prvej a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nevyhovel súd návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Uviedol, že v predmetnej veci bolo o námietke navrhovateľa, týkajúcej sa zaujatosti zákonného sudcu, rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave, ako súdom nadriadeným, a to postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. tak, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III, vrátane vec prejednávajúcej sudkyne, neboli z konania vylúčení. Vylúčená bola JUDr. Nadežda Weissová, keďže táto bola zákonnou sudkyňou v predmetných exekučných veciach. Nestotožnil sa s názorom navrhovateľa, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keď v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá dopad na posúdenie nároku navrhovateľa z hmotnoprávnej stránky, t.j. nejde o prejudiciálnu otázku, od vyriešenia ktorej priamo závisí výsledok sporu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie. Namietal, že súd prvého stupňa nekonkretizoval, prečo nepovažoval za splnené podmienky na prerušenie konania, a preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Uviedol, že riadne a včas požiadal o prerušenie konania, uviedol dôležité dôvody a predložil aj listiny na ich preukázanie. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorým nevylúčil zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci, je podľa neho v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, a v tomto smere poukázal na právny názor vyslovený Krajským súdom v Trnave, Krajským súdom v Nitre a Krajským súdom v Prešove. Mal za to, že názor Krajského súdu v Bratislave neobstojí ani pre rozpor s rozhodovacou praxou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Vzhľadom na to, že podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nie je prípustné, aby konanie ďalej pokračovalo, a aby naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle uvedeného ustanovenia zákona súd môže (fakultatívne) prerušiť konanie pokiaľ je vhodné v konaní dočasne nepokračovať vzhľadom na predbežnú otázku, ktorú pre svoje rozhodnutie môže síce posúdiť v prebiehajúcom konaní i sám, ale môže tiež vyčkať na jej posúdenie v inom konaní, pričom vyriešenie tejto predbežnej otázky v inom konaní môže mať význam pre jeho rozhodnutie. Ide teda o prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné, a preto súd konanie nemusí prerušiť; je len na úvahe vec prejednávajúceho súdu, či túto procesnú možnosť využije, keďže nejde o jeho zákonnú povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť, pričom však vždy musí mať na zreteli požiadavku rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a hospodárnosť konania, z hľadiska ktorých by malo prerušenie konania predstavovať skôr výnimku ako pravidlo.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tomto prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

V zmysle prvej vety uvedeného ustanovenia zákona je súd, priamo zo zákona, povinný konanie prerušiť, pokiaľ rozhodnutie závisí na vyriešení takej predbežnej otázky, ktorú nemôže sám v rámci konania riešiť; ide najmä o otázky, od rozhodnutia, o ktorých je viazaný v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. (či bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt a kto ich spáchal, otázky osobného stavu).

V prejednávanej veci postupoval súd prvého stupňa dôsledne podľa § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O.s.p. skúmajúc, či sú splnené zákonné predpoklady pre prerušenie konania, pričom dospel k správne právnemu záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania nie je dôvodný. Správne súd prvého stupňa v tomto smere konštatoval, že posúdenie porušenia práva navrhovateľa na zákonného sudcu a nestranný súd na základe ním podanej ústavnej sťažnosti, nie je takou otázkou, ktorej vyriešenie bude mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom na to, že od posúdenia ústavnej sťažnosti nezávisí rozhodnutie v merite danej veci, nemôže byť dôvodom na prerušenie konania ani tá skutočnosť, že otázku porušenia práva navrhovateľa na nestranný súd, nie je vec prejednávajúci súd v tomto konaní riešiť. Za stavu, keď bola otázka zákonného sudcu v predmetnej veci právoplatne vyriešená rozhodnutím nadriadeného súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, bolo by prerušenie konania do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti navrhovateľa, v rozpore s požiadavkou plynulosti a hospodárnosti konania.

Odvolateľ v návrhu na prerušenie konania a ani v posudzovanom odvolaní neuviedol žiadne iné, resp. ďalšie okolnosti, ktoré by mali zakladať vylúčenie zákonného sudcu, než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia nadriadeného súdu.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na iné rozhodnutia, v ktorých krajské súdy odlišným spôsobom posúdili zaujatosť zákonných sudcov v obdobných veciach, odvolací súd poznamenáva, že tieto nie sú v danej veci, z hľadiska zisťovania splnenia podmienok na prerušenie konania, právne významné.

Návrh navrhovateľa nemôže obstáť ani z dôvodu, že o jeho ústavnej sťažnosti vo vzťahu k porušeniu jeho práv uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8NcC 90/2012 zo dňa 19.10.2012 už bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. IV. ÚS 688/2013-10, zo dňa 12.12.2013 tak, že táto bola pre nedostatok právomoci odmietnutá, rovnako ako v obdobných prípadoch (vec sp.zn. I. ÚS 264/2013, sp.zn. II. ÚS 392/2013).

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.